

Günther Lesage en Greg Timmermans spelen *De miskenden* van Stefaan Van Brabandt

Elke maand spreken twee vrienden af om te foeteren over het culturele snobisme. Ze zijn zelf een onderdeel van de kunstwereld, maar hebben niet bereikt wat ze dachten te verwezenlijken. Stefaan Van Brabandt schreef *De miskenden* speciaal voor Greg Timmermans en Günther Lesage. Die laatste geeft hier toelichting.

Tekst: André Grosemans

“Tragikomedie is de hoogste vorm van theater”

Greg Timmermans en Günther Lesage met auteur en regisseur Stefaan Van Brabandt tussen hen in. Guy Kokken

Lazarus, het huisgezelschap van Theater Arsenaal, is aan zijn 31ste productie toe. Meestal schrijft dit collectief van theatermakers zelf zijn teksten, al dan niet gebaseerd op bestaande literatuur. Het is nog maar de tweede keer dat een auteur werd uitgenodigd een stuk voor hen te penne. Stefaan Van Brabandt leverde niet alleen deze theatertekst, hij neemt ook de regie voor zijn rekening. “Ik ken

Stefaan al 25 jaar”, vertelt Günther Lesage, met Greg Timmermans de twee spelers van *De miskenden*. “Telkens we elkaar tegenkwamen, hadden we het over mogelijkheden om samen te werken. Twee jaar geleden heb ik hem gevraagd een stuk te schrijven en dit is het geworden.”

Filosofie

Na zijn opleiding aan Studio Herman Teirlinck haalde Stefaan Van Brabandt ook zijn

diploma van master in de wijsbegeerte. Tijdens die studies werd ongetwijfeld de basis gelegd voor zijn reeks monologen over filosofen. Bruno Vanden Broecke speelde *Socrates*, Johan Heldenbergh *Marx* en Han Kerckhoffs *Spinoza*. Daarna schreef en regisseerde hij *Sartre & De Beauvoir* dat Sien Eggers en Frank Focketyn twee jaar na de première nog altijd spelen. We kunnen ons dus voorstellen dat er veel filosofie in *De miskenden* zal schuilen. “Inderdaad”, zegt Günther Lesage.

“Het is een gesprek tussen twee vrienden die elke maand samenzitten om te filosoferen, vooral dan over de kunsten. Het zijn gerateerde kunstenaars die in een verleden leerling en docent waren aan de academie. Ondanks al hun passie voor de kunst en al hun zelfverklaarde talenten zijn ze toch niet geraakt waar ze wilden geraken. Ze hebben het wel eens over lichamelijke kwaaltjes en liefdesaffaires – of eerder het gebrek daaraan. Meestal ful-

mineren ze echter over de sector waarin ze zitten. Bijvoorbeeld over het feit dat kunstwerken niet meer worden bewonderd om wat ze zijn, maar om het naamkaartje of de verkoopprijs. Er zijn momenten dat ze flink tekeer gaan en dan wordt het een scheldtirade, maar zo gaat het er niet de hele tijd aan toe. Het is een voorstelling van anderhalf uur, er komen dus nog veel andere thema's aan bod. Er zit veel humor in het stuk, maar soms is het ook

aandoenlijk, zelfs echt kwetsbaar. Ondanks al het gefoeter over de artistieke wereld, is het trouwens tegelijk een pleidooi voor de kracht, de schoonheid en de troost van kunst.”

Tevreden

Voor Günther Lesage gaat de voorstelling breder dan de kunstwereld: “Veel mensen die al lang aan de weg timmeren, op professioneel of persoonlijk vlak, denken toch vaak dat ze te weinig hebben bereikt. Het pu-

“Met enkel de tekst en het spel kun je de fantasie van het publiek ook prikkelen”

blik zal zich dus in de dialoog herkennen. Het overvalt ons allemaal wel eens: je hebt zoveel geïnvesteerd in je beroep, je passie of wat dan ook, maar toch heb je het gevoel dat je bent tekortgeschoten. Voor mij draait het om het volgende: tevreden zijn met wat of wie je bent of ontevreden met wat of wie je niet geworden bent.”

Een gesprek van twee mannen. Hoe breng je dat in beeld? “Ik snap waar je naar toe wilt”, antwoordt Günther Lesage. “In tegenstelling tot onze vorige productie *Bloed*, waarbij we film en theater combineerden, is de encenering nu vrij eenvoudig. Dat moet niet meer zijn, we hebben maar weinig nodig. Ik hoop dat we met enkel de tekst en het spel de fantasie van de toeschouwer op gang kunnen brengen.”

Ik vraag hem naar argumenten om mij te overtuigen naar de voorstelling te komen. “Stefaan is een uitmuntend toneelschrijver”, begint Günther Lesage. “Hij beheerst de kunst om op een toegankelijk manier iets aan te kaarten dat je raakt. Hij snijdt maatschappelijke thema's aan, thema's die heel herkenbaar zijn. Hij brengt humor en tragiek samen. En dat vind ik heel belangrijk. Voor mij persoonlijk is tragikomedie de hoogste vorm van theater. Laat dat nu net een stijl zijn die Stefaan als geen ander onder de knie heeft.”

Wat *De miskenden*. LAZARUS / Günther Lesage, Greg Timmermans en Stefaan Van Brabandt
Wanneer van 13 maart tot 18 mei
Waar diverse locaties
Toegangsprijs naargelang de locatie
www.theaterarsenaal.be